

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

з Австрії:

на цілий рік 10 ар. (20 кор.)
на пів року 5 ар. (10 кор.)
на чверть року 2-50 ар. (5 кор.)
на місяць 85 кр. (1 к. 70 с.)

за границю:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щотижнево, крім неділі і руских свят, о год. 6-ій пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Айдога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Реклямації неопечатані відля від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Руслані» 20 кр. від стрічки. Подяки і приплати донесеня по 15 кр. від стрічки.

День руских педагогів.

(+) Вісім літ з черги «Руске Товариство педагогічне» устроювало щорічні загальні збори у Львові при доволі малій участі членів, бо і взагалі зріст товариства за останні роки був досить повільний, — руска суспільність якось ще не зрозуміла була далекою значіння і посланництва. Але засноване рускої школи виділової перед двома роками у Львові, в минувшім році дівочого інституту, та видане протягом остатніх літ кільканацяти книжочок педагогічної бібліотеки, звернули бачність рускої суспільности на хосенну і всесторонню діяльність руского товариства педагогічного. Коли в минувших роках прибувало товариству звичайно по кілька десятків членів, вторік вписало ся майже дві сотні нових членів і ся проява стає певним доказом, що руска суспільність нараз отямила ся, в яку сторону треба тепер звернути ся з більшою силою.

Рускому товариству педагогічному підросли, так сказати-б, крила, оно набрало більшої сили, мало вже за собою певні поважні придбаня і тепер зважило ся із свого гнізда львівського пустити ся на ширше поле, перед ширшим світом здати справу із своєї роботи. Заходами головно станиславської філії вибрано підгірську столицю місцем загальних річних зборів. Се була вельми щаслива гадка, а переведено її дуже гарно, так, що кожний учасник загальних зборів мусів винести як найкраще вражінє з того дня, присвяченого руским педагогам. Богослуженє в катедрі, самі загальні збори, спільний обід, а на останку аматорске представленє вечером і понеділова прогулька до Ворохти були тими огнивами, з яких зложив ся і мило в памя-

ти всіх записав ся сей день руских педагогів.

На загальних зборах бачили ми заступників не лише народного учительства мужеского і жіночого в поважнім числі, але були також заступники ріжних верств рускої суспільности (адвокати, нотарі, священники), а се стає певним доказом, що руским шкільництвом і справою народного вихованя зацікавили ся не лише учительські круги, але взагалі рускі родини. Сумно відбивала лише від сеї милої картини неприсутність учителів і катехитів місцевої гімназії і реальної школи, що треба приписати або їх кастовому заклепленю, яке спинає їх бачити в народних і семинарийних учителях рівновартних апостолів просвіти, або може звичайній байдужности і «заячсердію». З жалем також зазначити мусимо, що не явив ся на зборах ані один окружний інспектор-Русин, а се чейже було їх обовязком. Староста повинен бодай з урядового обовязку показати ся.

Розправи над справозданєм виділу і внесенями членів були вельми оживлені, а при тім поважні і виказали живий інтерес учасників для руского шкільництва, рускої мови в школах як і для долі народних учителів. Хоч офіціальні чинники, хочби місцеві, нічим не причинили ся до сих зборів руского товариства педагогічного (як се буває н. пр. при нагоді зборів польского товариства), хоч руске товариство устроїло сі збори власним коштом і заходом, випали они світло і поважно і показали, що ми не маємо чого соромити ся, станути перед світом прилюдно, і що не потребуємо вдавати ся в зневіру і розпуску та опускати руки, а можемо і повинні сміло, рішучо і з погідним чолом розпочату роботу вести дальше з подвоєною і потроєною силою. Тоді прийде час, що й урядові сфери будуть мусіти більше числити ся з голосом і змаганями руского товари-

ства педагогічного і вважати єго рівновартним і рівноважним з польским. А всеж таки громадний зїзд членів руского товариства педагогічного звернув на себе увагу в місті, і Станиславів почув і побачив, що є в краю поважне число руских педагогів.

Аматорске представленє в салі товариства Моношкя, устроєне заходами станиславської філії і при участі також педагогів в користь учительської бурси було милим закінченєм по цілодневних трудах. Простору салю зовсім заповнила руска публіка місцева (між тими бачили ми всіх крилошан капітули) і з близшої околиці.

В прогульці взяло участь значне число учасників зїзду. Прегарна погода сирияла прогульці. Учасники звідали і оглядали Яремче, відтак водопад Прута, Кратерів камінь, Довбушеву могилу, гору Ребровач і Ворохту, а вечірними поїздами розїхали ся всі домів з споминами мило і хосенно проведених днів і захоотою до дальшої праці на полі народного образованя і вихованя. До всего того можемо лише додати бажаня щирого помагаїбі!

В справі засновуваня

„Райфайзенок“.

Радник краєвого суду в Стрию п. Киприя Коцовский подає до «Przeгляд-y» таке остереженє в справі засновуваня Райфайзенок:

«Наслідком ухвали краєвого сейму, завязують ся у нас в краю, під патронатом краєвого виділу спілки системи Райфайзена, при чім сторони (як твердять) уживають формулярі і друки, видавані краєвим виділом.

Заснованє такої спілки відбуває ся звичайно в сей спосіб, що основателі сходять ся самі, без інтервенції нотаря, або делегата суду, завязують стоваришенє, а відтак ідуть до судової канцелярії і підписують друкований статут, за-

ГЕНРИК ІВЗЕН.

Як ми мертві воскреснемо.

(Далі).

ІРЕНА

сміється ся дико.

Ні, ні, — на се я маю спосіб.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Який спосіб?

ІРЕНА

виймає ніж.

А ось!

ПРОФЕСОР РУБЕК

протягає про нього руку.

Ти маєш ніж при собі?

ІРЕНА.

Вічно. Як день, так ніч. Навіть у ліжку.

ПРОФЕСОР РУБЕК

Дай мені той ніж, Ірено!

ІРЕНА

ховає його.

Не дам. Я можу зама потрібувати його.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

На щож тобі його треба?

ІРЕНА

дивить ся гостро на нього.

Він був призначений для тебе, Арнольде.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Для мене?

ІРЕНА.

Як ми сиділи раз у вечері над тавницьким озером.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Над тавницьким озером —?

ІРЕНА.

— перед сільською хатчиною — і бавили ся лебедями і водяними леліями —

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Ну, і —?

ІРЕНА.

— і як ти говорив таким гробовим голо- сом, що я була лише епізодом у твоім житю —

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Ти сказала се, Ірено. Не я.

ІРЕНА

говорить далі.

— тоді я виймила свій ніж і хотіла вса- дити його тобі в плечі.

ПРОФЕСОР РУБЕК

понура.

Чомуж ти не зробила сього?

ІРЕНА.

Бо зрозуміла нараз страшну правду, що ти умер уже давно-давно.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Умер?

ІРЕНА.

Умер. І ти і я і так сиділи ми над тав- ницьким озером, два холодні трупи, — і бавили ся разом.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Я не називаю сього смертю. Але ти не ро- зумієш мене.

ІРЕНА.

Де діла ся та пристрасть, горяча при- страсть, проти якої ти боронив ся, з якою ти боров ся, коли я стояла своїдна перед тобою як відроджена жірка?

осмотрений клявзулю, що спілку основано, а судова канцелярія легалізує підписи. В сій клявзулі сказано звичайно, що збори при ухваленню згаданих статутів, вибрали членів дирекції, надзираючи раду, касиєра і т. д. та уповажняє поіменованих членів до внесення прошеня за зареєстроване стоваришення до торговельного реєстру.

Однак таке поступоване є під правним зглядом, в деякім напрямі ошибочним, бо після припису артикулу 208 закона торговельного, належить предложити документне посвідчене, потверджаюче урядовим способом сю обставину, що стоваришене дійсно стало засноване. В сім судовім або нотарияльнім актї має містити ся представлене цілого дневного порядку і перехід відбутих загальних зборів, а іменно, хто в сих зборах брав участь, яким способом (якою кількістю голосів) ухвалено статут і перепроваджено вибори членів дирекції, надзираючої ради і т. д. Само підписане статута членами зборів і легалізоване їх підписів не вистарчає.

Супроти сего недостатку, окружний суд в Стрию відмовляє прошеням за зареєстроване райфазенівських стоваришенє і дотичні прошеня, на підставі припису §. 3. міністерияльного розпорядженя з 14. мая 1873 ч. 7. дн. д. р., звертає просячим без успіху, а висший, краєвий суд у Львові затверджує сї відмовні ухвали, як се мало місце пр. ухвалою висшого суду з 16. січня 1900 R II 398/99 і з 15. мая 1900 R II 157/00.

В мотивах відмови піднесено особливо сю обставину, що міністерияльне розпоряджене з 23. мая 1895 ч. 84. дн. д. р. доперва по первіснім зареєстрованню товариства, коли взірці підписів членів дирекції вже суть зложені в суді, призволяє на удостовірене деяких чинностей (без нотаря) самою дирекцією.

Против таких відмовних ухвал, інтересовані вправді вносять рекурси та підносять в них, що перші загальні збори відбули ся після §. 70. ухвалених статутів (які мав виділ краєвий уложити та розіслати громадам), що сї збори відбули ся в докладно означенім дни, при інтервенції функціонаря краєвого виділу, — що про сю чинність списано основателями, присутними на загальних зборах, дотичний протокол (однак лише приватно межі собою), що сей протокол після §. 89. судової інструкції може заступити судове або нотарияльне посвідчене, та що жаданем, аби при дотичних, загальних зборах інтервеніовав суд або нотар, наражає ся сторони на непотрібні а знатні кошти і наражує ся на шкоду особливо селян, які в сих спілках шукать лекшого кредиту та піднесеня добробиту рільничого стану. Однак всі ті закиди не вистарчають супротив закона і тому звертаю увагу, що до кожної такої справи мусить бути долучений судовий або нотарияльний протокол (публичний документ), який потверджує факт відбутих загальних зборів, ухваленя статутів, отже тим самим факт основаня стоваришення та доконаних виборів.

Як видно з сего, інструкції краєвого виділу є недостаточні та наражають охочих до заснованя райфайзенівських кас на клопоти і знеохочене. З другої-ж сторони було би добре, коли-б краєвий виділ поробив кроки для можливого улешеня при засновуванню Райфайзенок, щоби кошти їх заснованя не параліжували розвою такої пожиточної інституції.

З боєвища.

Англійська армія посуває ся наперед з задивляючою скоростію. Ідуть собі, як велика громада туристів, а не як військо в неприятельскім краю. Здає ся, що коли їм прийде стріляти, то хіба сальву «на віват» по занятю місцевостей лежачих на дорозі до Преторії. Ба, вже домандрували аж до серця трансвальської республіки, заняли саму Преторію. Коли Робертс доносив про завзятий опір Бсерів, який мусіли переломити англійські війська, то се хіба з сєї причини, що старому вождю якось стидно стояти на чолі такої воєнної прогульки. Опір Боєрів не міг бути завзятий, коли в кількох днях англійська армія могла перейти таку значну просторонь з Йоганесбурга до Преторії, перегороджену пасмами гір, які навіть невеликій силі могли дати добрий захист. Але Боєри рішили видко не проливати даром своєї крові, видячи, що таким опором спинили би Робертса хіба на кілька днів, а відтак мусіли би з поспіхом і в непорядку утікати перед перемагаючою силою. Тому упорядкували наперед всі справи в опущених собою місцевостях, як виходить з нинішних телеграм, забрали, що їм потрібне та, що дало ся взяти, і дофнули ся туди, де їм буде безпечнійше, до Ліденбурга. Похід Робертса здержувала хіба незначна задна сторожа Боєрів і дофала ся не перед самою армією, а вже перед сї кавалерією, вислану наперед на звіді.

На всякий спосіб занятє Преторії Англичанами, це не послідній акт боєрської трагедії. Рішуча заява президента Крігера, що він намірив вести війну аж до остаточности, та проклямація генерала Боти при опущенню Преторії, доказують, що Боєри зріло обчислили свої сили і після сего придумали дальший спосіб веденя війни. Великі воєнні кошти, які Англія мусить ложити на свою армію в Трансвалі, примушують сї як найскорше покінчити війну. Англичани лиш того хотіли би, щоби могли Боєрів в отвертій битві знищити навіть коштом половини своєї величезної армії. Се знають Боєри і утікають, ховають ся в скалистий та багнистий Ліденбург, щоби проволічи війну.

Про наслідки африканської війни, трансвальський міністер др. Райц, дав таку відповідь на запитанє редакції «Köln. Ztg.»: На ваш запит, що буде, коли-б Англичанам удало ся, що намірили, здобути обі боєрські республіки та звівечити їх істнованє, як незалежних держав, відповідаю: По перше, що-до закопів золота, — бо се, здаєть ся, для Європи, хотай не для нас,

найважнійша річ. Англійське правительство обіцяло свому народови, що кошти війни мусить звернути населене боєрських республік. Коли-б однак війна потревала ще пів року, то боєрській людности нич не лишить ся, крім землі і домів. Тому Боєри не були би в силі сплатити коштів війни, а коли-б англійське правительство конче ушрало ся, то продало би хіба сю землю чужим капіталістам та англійским іммігрантам. Боєр мусів би тоді або зійти на чиншівника, або покинути край та шукати собі другої вітчани. Се і вчинила би переважна часть Боєрів та переселила би ся радше до німецьких посіlostий на західнім побережю, чим би піддали ся Англичанам як чиншівники, або невільники.

Рільництво та годівля худоби є в Трансвалі, — особливо після спустошеня, яке в послідних літах зробила зараза на худобу, — розмірно незнатні, так що обтяженє доходів з хуторів принесло би дуже мало. Натомість копальні золота є найбогатшими на сьвітї — отже річ ясна, що Англія там буде шукати своїх воєнних коштів. Ще війна не скінчена, а вже сї кошти виносять що найменше сто мільонів фунтів (1.200 мільонів зр.). По три проценти, значить се три мільони фунтів штерлінгів річно. Копальні золота давали 16 мільонів річно, з чого пересічно що найменше третю часть можна уважати чистим зиском закопних підприємців.

З сего виходить, що англійське правительство майже половину чистого зиску з закопів забере як податок — а з чийого кармана? Вже-ж з кармана акціонарів закопних, які живуть не лише в Англії, але і в Німеччині і у Франції. А найбільшу шкоду понесуть мільонери, як Цециль Родес, Вернер, Екштайн, Барнато і всїякі сего крою люди, що як-раз найбільше причинили ся до сего — і се їм удало ся — щоби викликати війну.

По друге: що-до становишка самих Боєрів — а се знов для нас найважнійша справа. Коли-б, борони Боже, Англичанам удало ся посісти край, що тоді стане ся? Англичани будуть приневолені держати в Трансвалі і Оранії що найменше 50.000 залого. А що се буде коштувати, окрім та побіч воєнних коштів, се нехай обчислять фахові люди. А звідки підуть на се фонди? Знов з закопів золота. Нехай Англія відважить ся вицофати свої війська, то людність найде прецінь знов способи, щоби постарати ся за оружє, — бо Африка се не остров, як Ірландія. Так отже є зовсім зрозумілою річю, що не через літа, але через цілі віки від часу до часу будуть вибухати повстаня і війни. Для Англії, коли-б тепер побідила, будучність стала би шкідною спадщиною, безнастанним жерелом клопотів, заходів і проливу крові. А для поневоленого люду республік? Загубою так під моральним зглядом, як фізичним і суспільним. Поневолений нарід, се нарід гниючий. Бо лихо такому народови, який на довгі літа присяде 50.000 залого жолдаків такого рода, з якого складає ся англійська армія. Загляньмо лишень до лікарської статистики, які там слабости панують в такій армії. Хороша перспектива!»

Новинки.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Івана чесн. Голови; рим.-кат. Роберта. В пятницю: гр.-кат. Карпа апост.; рим.-кат. Медарда.

— **Засіданє старшини тов. гімн. «Сокіл»** відбуде ся дня 7. червня в четвер о год. 8. вечером в льокалі товариства. Просимо П. Т. Членів явити ся точно і в комплекті, бо на порядку дневнім суть важні справи, а між иньшими справа сторожій пожарних. Здорові! *В. Назірний* голова. *О. Кузьмич* справник.

— **Пересторога!** Недавно в Олеші, товмацкого повіту, погоріла церков, що була обезпечена в «Дністрі» на 5.000 кор. — Наше Товариство зліквідовало вже шкоду і виплатило сї комітетови конкуренційному дня 21. мая с. р.

З нагоди сего пожару вважаємо потрібним по раз другий звернути ся до настоятелів приходів з представленєм в справі примітивного способу переховуваня вугля по церквах і гашеня сьвітла. — Перед недавним часом забирали ми вже в тій справі голос і в часописях публично просили ми, щоби настоятелі приходів більше звернули увагу на осторожнійше переховуванє угля і гашенє сьвітла. — Однак на жаль голос наш пролунав безуспішно, бо власне пожар церкви в Олеші повстав наслідом такого неосторожного поведеня з углем. Справа ся є дуже важна і не можна сї легковажити, если не

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Наша любов не завмерла рішучо, Ірено.

ІРЕНА.

Любов, — земська любов — любов сього гарного, чудового, повного загадок земського жита — та любов завмерла у нас обоїх.

ПРОФЕСОР РУБЕК

пристрасно.

Ірено, як-раз та любов палахкотить і горить у мені так жарко, як ніколи передше.

ІРЕНА.

А я? Ти забув, що я є тепер?

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Будь собі про мене, ким і чим хочеш! Для мене ти є жінкою, яку я бачив усе у своїх мріях.

ІРЕНА.

Я показувала ся публично — — — соткам муштин по тобі.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Хтож иньший друлив тебе до сього, як не я. В своїм тодішнім засліпленю я клав висше мертву постать із глини, як щастє жита — щастє любви.

ІРЕНА

пожмопила очи в землю.

За пізно! за пізно!

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Те, що стало ся пізнійше, не зменьшило апні на волос твоєї вартости в моїх очах.

ІРЕНА

із піднесеною головою.

Ані в моїх також.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

Ну, бачиш! Зрештою ми є иреці вільні. І маємо ще доволі часу до жита, Ірено.

ІРЕНА

дивить ся на нього сумно.

Бажанє жита завмерло у мені, Арнольде. Я тепер віродила ся. І шукаю тебе. І найшла. І бачу, — що ти і жите, чисті трупи — щось як і я.

ПРОФЕСОР РУБЕК.

О якже ти ошибавш ся! Житє в нас і докола нас кипить і шумить як передше. (Конець буде).

бажаєсь наразити населеня місцевого і Товариства на страти.

Тимчасом навіть по деревляних церквах переходять угле в деревяних скринках, а світло гасять щипцями, котрі відривають горючий кніг, а той паде еще в поломіни на землю і треба его доперва придоптати.

Просимо дуже П. Т. настоятелів приходів, щоби зарядили средства осторожности — просимо о се і всі братства церковні — особливо, щоби угле переходило в камінних або зеліних начинях на камінних або мурованих підмурованях і не побіч самої деревляної стіни або иньшого деревляного предмету — як також, щоби світло по відправі гашено уважно і докладно, та щоби все один з братчиків еще відтак сконтролював сю чинність. — В той спосіб уникнемо багато нещастя, а маєтки громад не будуть ішли з димом. — Дирекція „Дністра“.

— Народне віче в Тисьмениці відбуде ся дн 12. с. м. о год. 11. перед полуднем в столілі міщанина в. Петра Коцкого з таким порядком: 1) Реферат про політичне положенє (референт др. Евгений Левицкий), 2) Реферат економічний і 3) Реферат про організації в повіті.

— **Пос. о. Д. Тяничкевич** буде здавати посольське справозданє в Бруховичах дн 12. с. м. о 12. год. в полудне на громадській площі, а в разі непогоди в критім місці.

— **3 Острова** коло Ходорова пишуть: У нас що року все випадки нещасливі як не на весні, то в осени; на переміну! Однак рідко ресетруємо їх, хіба нещастя на більшій розмірі. А треба знати, що у нас як біда йде, то здесять за собою веде. У нас приміром як є пожежа, то ніколи не відбуде ся при тихім воздуху, а все при бурі. От і дн 27. мая с. р. о годиві 9. вечером, коли вже нарід укладав ся до сну, а дівтора, не перечеваючи лиха, вже спала добре, вибухнув в селі огонь з невислідженої причини та при північно-західнім вітрі погуляв собі не аби як! У 27 господарів спопеліло 74 будинків з запасом збіжа і папі вартости яких 34.917 К. З того було майна у 20 господарів обезпеченого на 14.000 по части в „Дністрі“ по части в „Товаристві краківскім“. В огні спалилось кілька безрог, дріб, а навіть щось троха грошій. Щастє, що одна молодича житем не переплатила; а синок єї, первенець, мусів вже в першій хвили свого жита дивити са на свою недолю. Ратунок був взагалі неможливий, але безперечно енергічна акція причинилась до втихомиреня страшного елемента. Тут з повним признанем належить зонотувати, що Вп. гр. Станислав Мпцельский, властателъ більшої посеюсти, своїм звичаєм прибув на чолі всеї двірської служби з Боринич і Острова, з пп. Залучковским і Рибіцким на місце катастрофи з сивавкою. Присутність его заохотила і других. В слід за ними прибула з малою сивавкою зелінична служба з Боринич зі своїм п. урядником та люди з околичних сіл. До гурту тих щирих людей належить безперечно і наш громадянин Матвій Артимів, заступник будника, що вже в самім початку пожежи ратував, що лиш дало ся, з горючих хат. Всім сим Вп. добродіям від нас щире Спасибіг.

— **3 зудової салі.** Перед трибуналом присяжних судій у Львові почав ся вчера правсовий процес о обиду чести, в якім як приватний обжалувателъ станув пос. др. Окуневский, а як обжалований п. А. Косьмінский, податковий інспектор в Городенці. Справа представляє ся так: Дн 20. цвѣтня 1898 р. вніс др. Окуневский в державній раді інтерпеляцію, в якій закинув обжалованому, що він надуживає свого уряду в політичних цілях та на се навір ряд примірів. Дн 15. мая того самого року п. Косьмінский в „Газеті урядничій“, в рубриці „надісланє“, номістив статю, в якій заперечує всему, що навір пос. Окуневский в інтерпеляції. Все то називає обжалований пустою видумкою буйної фантазіи посла, що свідчить про его характер, дальше, що через сю інтерпеляцію п. Окуневский допустив ся обмови і денунціяції, бо вперед вніс він інтерпеляцію, а опісля доховив правдивости наведених в інтерпеляції подій. Так єї, як і иньші уступи статі п. Косьмінського були причиною вчерашної судової розправи.

Проводив радник Сваричевский. Пос. Окуневский явив ся в присутности адвоката Добрянського а п. Косьмінського боронив др. Солянський. — Розправу відрочено в наслідок жаданя обоіх сторін о переслуханє нових свідків.

— **Віче польських женщин** відбудло ся в Кракові дн 4 с. м. Учасниць зібрало ся до 2000, а в тім числі було до 40 з Познаньщини, кількадесять зі Шлезку, а також мазурки з під Кракова. Віче відкрила п-ні Седлєцка промовою. Опісля наступило відчитанє рефератів про горожанські обовязки польської женщины в родині, про фахові занятя женщины, про жіночий домашній промисл та про народні обовязки польських женщин. Віче закінчило ся відсьпіванєм пісні „Boże coś Polskę“ і походом на Вавель, де зложено вінци на гробі королевої Ядвиги.

— **3 Хойниць** доносять про неімовірну подію, якої допустили ся тамошні жида. В кілька днів

по похороні Вінтера, якийсь Яндсбургер, син експедитора почтового з Хойниць, пішов на цминтар і спрофанував гріб Вінтера в такий спосіб, що годі его описати. Хороші деревця, що їх посадили на гробі шкільні товариші Вінтера, повирivano з корінем та поломано; стяжки від вінци віднято та повалено, а навіть цвѣти, де які були на гробі, повимикала жидівська рука. В наслідок сеї події настали знова антисемітські розрухи в місті, а староста спровадив військо.

— **3 Монахова** доносять про сензацийне відкритє, яке зробив професор тамошного університету, др. Цірлер. Він відкрив іменно, що деякі електричні струї нищать цілком і убивають всі роди бактерій. Проф. Цірлер задумав тепер при помочи електрики лічити всі заразливі недуги, а се ему мабуть удасть ся, бо перші проби добре випали.

— **Многонадійний жених.** Купець Альоїс Франкенбергер родом з Баварії ставав минулого тижня перед судом присяжних в Грацу і зложив таке зізнанє: „Я родив ся в Енгертсгамколо Пассав 1855 р., а скінчивши середню школу, дармував в маєтности мого батька. Коли батько в 1881 р. помер, казав я через фактора продати маєтність за 100.000 марок і поїхав насамперед до Америки, а відтак їздив по цілім світі. Коли вже грошій не стало, вступив я в Альжирі до легії чужинців. В грудні 1897. р. приїхав я з Альжирю до Монахова і дістав там посаду книговодця в міщанськім броварі. Але по 16-літнім вагабундованю не подобало ся мені тихе спокійне жите канцелярийне і я поїхав до Грацу, де не роздумуючи богато, пустив ся на туманєне дівчат, що буду з ними женити ся. Я подав до газет таку оповістку: „Дамі, що мають охоту віддати ся за маючого пана, нехай зголосять ся до мене.“ — Мене заспали предложєнями. Маючі дами, гвернантки, бони, служницями до всего і т. и. старали ся о мене. Я заручив ся з кождою і жив з кождою кілька неділь щасливо. Придбавши в той спосіб кілька тисячів ринських, пішов я знову до Монахова, де зробив знову знакомство з кільканадцяти молодими і старими вдовицями і то з добрим успіхом фінансовим. З Монахова пішов я до Пассав, де заручив ся з 12 дівчатами і здобув у них 5000 марок. Моя тринадцята наречена в Пассав намовила мене, щоби я з нею утік і з нею прогуляв я тих 5000 марок. Відтак приїхав я без нареченої знову до Монахова та заручив ся тут знова з кількома вдовицями і дівчатами. Мої доходи походять з туманєня дівчат женитьбою позваляли мені жити зі всякими вигодами. Відтак поїхав я до Відня, а звідтам знов до Грацу, де моя перша наречена казала мене арештувати. Всего на всего був я заручений 120 разів! — Суд засудив сего нареченого на півтретя року тяжкої вязниці, а відтак на виданє баварским властям, котрі знов засудять его на дальших кілька літ.

— **У Юди Іскаріота.** Одна професорова поїхала на пасійні представлєня в Обераммергау. Коли прибула на місце та шукала нічлігу, хотів єї провідник завести до віята, але она не пристала на се, бо він зле грав на представлєню. У Грода не згодила ся ночувати, бо він ненавидів Христа, а у селянина Маєра, котрий грав Спасителя, видало ся єї профанацією. То може зайдете до якого з апостолів — сказав провідник — та опроваджував єї по всіх апостолах. На нещастє у кожного було тільки гостей, що в одного кутка не було вільного. Вквіди прибули обоє до одного Німця, що радо згодив ся переночувати гостя, а хата его була порожня. Урадована дама спитала его, якого апостола він грає. Я. я є. Юда — відповів завстиджений. — Юда Іскаріот! — скликнула професорова, завершила і поїхала сейчас домів, щоби не ночувати у зрадника.

— **Дрібні вісті.** Вчера почав ся в гімназіі св. Анни в Кракові іспит зрілости для женщин. Зголосило ся до него 21 абітурієнтка. — В Будапешті вискочив зі шин і перевернув ся трамваєвий вагон, наповнений особами, що їхали на прогулку. При катастрофі згнуло на місці чотири особи, а девять віднесло тяжкі потовченєя. — Виставу курій, кріликів і голубів у Львові звиділо за три дн 10.000 осіб. — В Коломиї помер Миколай Дверніцкий, емер. директор 6-класової школи мужескої. — Епідемічне запалєне легких вибухнуло в містечку Часурі, кутальської губернії, в закавказкім краю. Строго переведені досліди виказали, що ся недуга не має нічого спільного з чумою. Епідемія появилє ся між гір'яками, яких споре число живе в тім містечку. — Звісний голодомор Суччі дістав ся до вязниці за злочин проти моральности.

— **3 наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворєна що дн 2 від год. 2—6 пополудни і в тім часі може кождий з неї користати. До дому виписують ся книжки лише за кавцею. — Канцелярія товариства отворєна від год. 9—1 рано, а від 3—6 пополудни. В неділі і свѣтля люкаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецького ч. 26.

Посмертна оповістка.

— **О. Олександр Лопачинський**, парох-ювилат, в Голдовичах, ходорівського деканата, львівської архієпархіі, упокоїв ся в 85. році жатя, а в 62. році свѣщенства. В. в. п!

Наука, штука, література

— **Дзвінок** ч. 11. з дн 5. червня с. р. Зміст: Сіра шийка. — Лісовий випадок, розповів Ол. Катренко. — Честь роботі. — Зірвана рожа. — Офера, казка.

„Дзвінок“ виходить 5. і 20. кожного місяця. Передплата вносить: річно 3 зл., півр. 1.50 зл. Адрес Редакції і Адміністрації: Львів, ул. Театинська ч. 19.

Телеграми.

Відень, 6. червня. В посольських кругах іде поголоска, що правительство наміряє положити конець обструкції зміною регуляміну палати на підставі §. 14. Відповідне розпорядженє має вийти в недалекій будуччині.

Царгород, 6. червня. Султан запросив до Царгорода болгарского князя Фердинанда.

Софія, 6. червня. Агенція телеграфічна доносить, що князь Фердинанд одержав запрошенє до участі в російських маневрах.

Льондон, 6. червня. Урядова депеша потверджує вість про занятє Преторії Англичанами.

Льондон, 6. червня. Лорд Робертс телеграфує з Фрамільпруйт під датою 4. с. м., що досвіта вирушив в напрямі до Преторії. Боєри ставили опір завзято, але змушено їх до відвороту. Переслідуванє неприятели перервала доперва заходяча ніч.

Льондон, 6. червня. Нині рано телеграфував Робертс Ми є вже в посіданю Преторії. Офіціальне вступленє до міста наступить о годині 2. пополудни.

Льондон, 6. червня. З Преторії телеграфують: Генерал Бота, дякуючи женщинам Преторії за жертвованій єму прапор, заявив, що доки можна числити на тисячі мужів, готових до всяких жертв, не належать думати про відворот, ані тратити надії, що независимість рєпубліки буде уратованою. Опускаючи місто, Бота видав проклямацію, якою звіс всі свої давніші зарядженя та установив виділ, що має стеречи спокою і порядку в Преторії.

Тиєнчин, 6. червня. Боксери віддалені на 4 милі. Очікують їх нападу.

Тиєнчин, 6. червня. Місто Гуав-геу спалили Боксери. Місцева залога китайська в більшій часті дезертирувала. 200 Китайців утікло, а лише 50 було ся завзято з боксерами. Зелінична служба Китайців також поутікала.

Пекин, 6. червня. Убитє європейского місіонара викликало велике обурєнє між тутешними Європейцями. Зажадано інтервенції представителів заграничних держав. Прибув сюди швадрон козаків і відділ війська з австро-угорского корабля „Зента“.

Перемишль, 6. червня. Вчера пополудни виколїв ся тягаровий поїзд на стації в Нижанковицях. Зі служби ніхто не дізнав нещастя. Пасажири особових поїздів мусять пересідати ся. В ночі усунєно перешкоди зі шляху і наступив нормальний рух поїздів.

СОТРУДНИКА

потребує

парох в Заланові п. Рогатин.

Дуже вигідне місце для безженного. (3—5)

Кандидат IV. року учительської Семинарії

пошукує на час вакацій лекції на провінцію. Близші зголошенєя під адресою Н. Мавський—Львів, ул. Коперника 16 (партер). (2—5)

Помимо що вовна і розгар подорожі о 30% — продає, поки старчить, ковдри і матраци по давних низьких цінах лише спеціальна робітня і маґазин постелє
ЙОСИФ ШУСТЕР
21—30 Львів, Коперника ч. 5. Цінники даром.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить о годині			відходить о годині		
1:35	6:10 6:20 6:46 7:45 7:40 8:00 8:05 8:15 8:50 11:45 12:55 1:15	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк. з Янова з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче на дв. головний з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия з Сокала, Рави рускої з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер. з Ядослава і Любачова з Станиславова (Керемезе, Потутор) з Янова зі Сколього, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	2:55	6:25 6:30 6:43 6:35 8:40 9:00 9:15 9:25 9:42 9:55 10:20 1:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний дв. Підзамче до Станиславова, Підвисокого, Потутор до Кракова (Відня, Варшави), Стружа до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.) до Янова до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз. дв. гол. до Чернівців, Станиславова до Сокала, Белзці, Рави рускої і Любачова до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
2:20	3:14	а Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	2:15	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята
2:35	5:17 5:40	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз. на дв. голов.	3:05	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
1:45	5:45 5:55 6:00	з Кракова з Чернівців, Іцкан з Сокала, Белзці і Любачова	3:15	3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
			3:26	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер
			3:30	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова
Ніч					
8:40	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	12:40	6:10	до Станиславова
2:31	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно
12:20	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
				7:10	до Тернополя дворець головний дворець Підзамче
	9:45	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:33	до Сокала і Рави рускої
				7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)
	10:00	з Чернівців, Букарешту, Гусятин, Потутор		9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова	2:51	10:40	до Чернівців і Іцкан
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз. на дв. голов.		10:50	до Кракова, Відня, Варшави
	10:30	з Стрия, зі Сколього від 1. мая до 30. вер.		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. дв. Підз
	12:05	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:25	до Кракова, Відня, Верлина, Самбора
	3:12	на дворець головний		4:15	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.
	3:35			4:45	

ЗАМІТКА: Гога нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронови
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку красву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

**ПЛАШІВСКА
парова фабрика
дахівок і цегол**

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,

Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
поручає:

дахівки подвійні вальцовані — системи вінербергської — барви червоної або чорної;
рурки дренаві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.

Упрашає о численні замовленя

16—20

Заряд.

**Товариство взаїмного кредиту
„ДНІСТЕРЬ“**

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10
(дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житеву; обезпечитись можна через „Дністерь“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

— Удїл членський вносить 50 кор., висове 2 кор. —

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в „Дністерь“.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністерь“.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

**Товариство взаїмних обезпечень
„ДНІСТЕРЬ“**

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Виросв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і солومی, сіно в стогах і будинках **протів шкід огневих.**

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	42	сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	„	—	„	
„ спеціальна	1.084	„	80	„	
Фонд основний	72.000	„	—	„	
„ емеїтальний	18.166	„	60	„	

Тарифи „Дністра“ дуже умірковані, услія обезпечень кори тні, а шкоди ліквідують ся безароволочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. **Поліси** „Дністра“ приймає **Банк краєвий і Каса ошадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Теревовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через „Дністерь“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квїти в рускім язичі. **Зголошеня** о удїленє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів „Дністра“, **приймає ся.** „Дністерь“ виплатив агентам по конєць 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“)

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень

Антонія І. Голендера

у ЛЬВОВІ, при улиці СІКСТУСЬКІЙ ч. 2.

приймає пренумерату місячну і кварталну на всі часописи, які виходять в краю і за границею в язичі рускім, польскім, німецькім, французскім і т. д. по оригінальних ц нах.

ПРОДАЖ ПООДИНОКИХ ЧИСЕЛ.

Приймає оголошеня (інсерати) до всіх часописей обчислюючи їх як найдешевше.

Бюро отворене від 7. години рано до 9. вечером.